

הקדוש ברוך הוא הזמין תקונו.
בא וראה, כתוב (שם) וְנָהָר יֵצֵא
מֵעֶדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן. נהר זה
לא שוכף לעולמים מלרבות
ומלגדל ולעשות פרות. ואל אחר
הסתרס, ואין לו תשוקה
לעולמים, ולא מרבה ולא עושה
פרות. שאלמלא עשה פרות,
יבלבל את כל העולם.

ומשום כך אדם שגורם לאותו
הצד לגדל בעולם נקרא רע, ולא
רואה פני שכינה לעולמים,
שכתוב (תהלים ה) לא יגרף רע.
האיש הזה שמתגלגל בגלגול, אם
עבר ונדבק באותו אל אחר שלא
עושה פרות ולא מתרבה בעולם,
משום כך נקרא אחר, והשם גורם
לו. הוא הוא, ואחר נקרא, אחר
ודאי.

אחרון - מראשון ואילף אחרון
קוראים לו, ואחרון נקרא. שני
הוא, ומיד נקרא אחרון, וכך קורא
לו הקדוש ברוך הוא אחרון,
משום שנתקן להיות אחרון ולא
ישוב כמקדם. השלישי אף כך.
וכן בכל הפעמים מהראשון
ואילף, כך נקרא אחרון, וכן צריך
לקרא אחרון, שאלמלא נקרא
מיד שני, הרי יש פתחון פה לחזר
כמקדם, ואותו בנין נהרס.

מנין לנו? מבית שני שנקרא
אחרון, שכתוב (תהלים ב) גדול יהיה
כבוד הבית הזה האחרון מן
הראשון. שהרי מראשון ואילף
נקרא אחרון, שהרי לא יהיה
פתחון פה שאותו בנין יפל ויחזר
כמקדם.

אף זה כך, אחרון קוראים לו.
ולכן כתוב לא יוכל בעלה
הראשון אשר שלחה לשוב
לקחתה. לא יוכל? לא יקחנה הנה
צריך להיות! מה זה לא יוכל?
אלא בין שהאשה הזו נדבקה
באחר ונרדה להשפיע בדרגה מתחונה, לא רוצה הקדוש ברוך הוא שישוב מדרגתו לתת פרי

להשקות את הגן, נהר דא, לא שכיף לעלמין,
מלאפשא ולמסגי ולמעבד פירין. ואל אחר
אסתרס, ולית ליה תיאובתא לעלמין, ולא
אפיש, ולא עביד פירין, דאלמלי עביד פירין,
יטשטש לכל עלמא.

ובגין כך, בר נש דגרים לההוא סטר דיפוש
בעלמא, אקרי רע, ולא חמי אפי
שכינתא לעלמין, דכתיב, (תהלים ה) לא יגורף
רע. האי בר נש, דמתגלגלא בגלגולא, אי
איהו עבר ואתדבק בההוא אל אחר, דלא
עביד פירין, ולא אפיש בעלמא, בגין כך
אקרי אחר, ושמא גרים ליה, איהו הוא, ואחר
אקרי, אחר ודאי.

אחרון: מקדמא ואילף, אחרון קרינן ליה,
ואחרון אקרי. תננינא איהו, ומיד
אקרי אחרון, והכי קרי ליה קדשא בריה הוא
אחרון, בגין דיתתקן למיהוי אחרון, ולא יתוב
כמלקדמין. תליתא אוף הכי. וכן בכל זמנין,
מקדמא ואילף. הכי אקרי אחרון, והכי
אצטריך למקרי אחרון, דאלמלא אתקרי מיד
תננינא, הא פתיחו דפומא לאהדרא
כמלקדמין, וההוא בנינא אסתת.

מנלן. מבית שני דאקרי אחרון, דכתיב, (תהלים ב)
גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן
הראשון. דהא מקדמא ואילף, אחרון אקרי,
דהא לא יהא פתיחו דפומא, דההוא בנינא
ינפול, ויתהדר כמלקדמין.

אוף הכי דא, אחרון קרינן ליה. ובגין כך
כתוב, לא יוכל בעלה הראשון אשר
שלחה לשוב לקחתה. לא יוכל, לא יקחנה
מיבעי ליה, מאי לא יוכל. אלא כיון דהאי
באחר ונרדה להשפיע בדרגה מתחונה, לא רוצה הקדוש ברוך הוא שישוב מדרגתו לתת פרי